

— Ахъ! изгъшка игуменътъ и се захпти къмъ вратията.

Бабата притърчи подирѣ му: — Чакай, чакай, отче духовниче!

— Какво има? попита той съ нетърпѣние.

Тя прие тайнственъ видъ и каза ниско:

— Тукъ си е, ами се крие, че го дирихъ одѣвѣпусти турци... Прощавай, отче.

— Той отъ мене да се не крие, — та що ми не кажешъ отъ пръвъ пхтъ? избѣбра игуменътъ и бързишкомъ минъ двора и чука на портата, която докторътъ му отвори тутакси.

— Бойчо, дѣ е? бѣше първата му дума.

— При Рада... Какво има? Соколовъ усѣти, че ще научи по-голѣмо нещастие. Той бѣше прѣблѣднѣлъ.

— На тая минута копатъ при воденицата. Има прѣдателство.

— Ахъ! отиде Огняновъ! съ отчаянъ видъ извика докторътъ... Трѣба да му се обади по-скоро.

— Диренъ е и у тѣхъ, но го не нашле, продължи игуменътъ развълнуванъ; тичаль съмъ съ коня, като вѣтъръ, да явиж по-скоро... Боже мой, какво ще стане съ това момче! закрили го!... Кждѣ се готвишъ изъ вратата? попита той зачуденъ.

— Щж приикамъ при Бойча... Трѣба да го спасимъ, ако не е късно, каза докторътъ, като отвори портата...

Игуменътъ го изгледа съ още по-голѣмо недоумѣние.

— Ами и тебе нали те дирихъ? По-добрѣ азъ да идж...

Докторътъ направи знакъ съ ржка:

— Немислимо е. Твоето появленіе по това врѣме у Рада въ стаята ѝ, ще се заблѣжи, ще бжде даже скандалъ...

— Ами ти ще паднешъ въ рждѣ!

— Ако, но азъ трѣба какъ какъ да го прѣдизвѣстж...